GRATIS C... N
LIBRARY OF CONGRESS
SLAVIC READING ROOM
WASHINGTON DC 20540

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VC... 241. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 17, 1987 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 17-го ГРУДНЯ 1987 Ч. 241. РІК XCIV.

ЮВІЛЕЙНЕ ПОСЛАННЯ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

„Ювілей він буде для вас"
(Книга Левит 25:10)

Дорогі у Христі Брати та Сестри!

1988 рік — це особливий рік для українського народу, для українських Церков і для всього Християнства, бо це Рік ювілейний, 1000-ліття офіційного прийняття Християнства в древній Київській Русі-Україні. Ввесь богобійний український народ в Україні й поза Україною буде врочисто відзначувати цю епохальну подію в нашій історії. Храми будуть наповнені богомільцями, Господь буде звеличувати ся, буде лунати гимн перемоги Християнства над поганством, світла Євангелії над темрявою безбожжя, віри живої над мертвим атеїзмом, Христа над антихристом, Бога над сатаною. Що за величний ювілей перемоги! ...

988 рік Київ був столицею Русі-України. Древній Київ, старший, славніший і величніший від Москви, Варшави, Праги й інших міст Европи, вславлений історією як „князь городів европейських", що своєю красою, архітектурою культурою і релігійним життям славився в минулі віки й тепер він є столицею, славою України, щоправда, безпрестольною, поневоленою Москвою. У Києві відбувалася знаменна подія — у водах старого Дніпра-Славути 988 року князь Володимир Великий спричинився до великого акту охрищення жителів міста слави та науки. Із Києва поширилось християнство не тільки по всій Україні, але, як ріка живої води Божої благодати, досягло воно й інші сусідні народи й принесло їм те найкраще, що дає християнство — культуру духа, високий моральний стандарт життя, і — саме головне віру в Живого Бога, яка підіймає людину до високої гідности дитини Божої, а людство до достоїнства народу Божого. „Колись „ненарод", а тепер народ Божий!" (1 Петра 2:10).

Вороги християнства і вороги України, світове безбожжя із центром у Москві, силою духа антихриста через мертве державне християнство різних мастей, яке добровільно пішло на службу князеві світу цього, новітньому безбожному кесареві, хоче викрасти від українського народу цей славний ювілей, присвоюючи його незаконно собі, виключно для пропагандивних цілей, бо ж вони запеклі вороги християнства. Але ми знаємо задуми лукавого, ми знаємо тих, які „пішли слідом за сатаною" (1 Тимофія 5:15), що „прикидаються анголами світла, фальшиві апостоли, лукаві робітники, що підробляються на Христових апостолів" (2 Коринтян 11:13-14). Ми знаємо їх, бо „ми маємо розум Христів!" (1 Коринтян 2:16).

Ми стоїмо на фундаментальних принципах науки Нового Заповіту Господа нашого Ісуса Христа та Його апостолів — науки любови до Бога та поневоленого рідного народу. Тому будемо відзначувати 1000-ліття Християнства в Україні з нашим українським народом, а не з чужинцями, які розпаношились над ним! Відсвяткуємо цей ювілей разом зі своїм Всеукраїнським Євангельсько-Баптистським Братством, а не з елементами ворожими до святих ідеалів українського баптистського руху, освячених кров'ю численних мучеників за віру в Христа! Будемо святкувати разом зі страждаючою Церквою — з нашим одновірним жорстоко переслідуваним братством в Україні, яке вже десять років тому, під час святкування ювілею 125-ліття Українського Баптистського Руху, в невідрадних обставинах духовної

(Закінчення зі стор. 3)

АНТРОПОЛОГ НА ПРОЦЕСІ І. ДЕМ'ЯНЮКА КВЕСТІОНУЄ МЕТОДИ СВІДКІВ ПРОКУРАТУРИ

Єрусалим, Ізраїль (АНЧЕЙН, тел.). — Американський антрополог турецького походження Ясер Махмед Ісчан почав свої свідчення тут на процесі Івана Дем'янюка у вівторок, 15-го грудня основним викладом про значіння судової антропології, пояснивши ряд таких термінів, як антропометрія, антропоскопія, генетичні і негенетичні джерела, загальні характеристики людей за географічним положенням, впливи клімату на людей тощо.

Опитуваний адвокатом Павлом Чумаком, проф. Ісчан заквестіонував методи вживані свідками прокуратури, зокрема Патришею Смит і Альтманом, які робили порівняння обличчя Дем'янюка із знімок і старались доказати, що знімка на виказці є Дем'янюка. Я. Ісчан ствердив, що методи вживані ними не є науково прийняті, а крім того Смит і Альтман самі признались, що не могли встановити ідентифікацію на 100 відсотків.

Проф. Ісчан заявив, що коли ходить о ідентифікацію, вона мусить бути стовідсоткова. Перевірка мусить бути зроблена згідно з певними нормами, а їх є п'ять щодо знімок, загально прийнятих в науковому світі. Свідок подав приклад мильного підходу, коли він взяв знімки понад 200 вояків і ствердив, що 78 з них мали клапаті вуха, 54 — неясно, а 60 не мали клапатих вух. Висновок? Більшість мали клапаті вуха, але й це ще нічого не доказує.

Проф. Ісчан відтак відкликався на опінію науковця Дона Орднера, який в розмові з ним сказам, що він висловився негативно на папері про методи П. Смит і вона цю опінію має. Прокуратура запротестувала, що це опінія з другої руки. Тоді оборона зажадала, щоб судді покликали ще раз до свідчень П. Смит і щоб вона принесла зі собою опінію Орднера. На цьому сесія цього дня скінчилася, а Ісчан мав продовжувати свідчення наступного дня.

ІЗРАЇЛЬ ЗНОВУ ПОРУШИВ МІЖНАРОДНИЙ АТОМОВИЙ ДОГОВІР

Вашінгтон. — Газета „Крищен Саєнс Монітор" помістила у числі з 2-го грудня ц.р. довшу аналітичну статтю-огляд пера Е.А. Вейна п.з. „Ізраїль знову обвинувачують в порушенні атомового договору", у якій автор, покликаючись на заяви американських й европейських спеціялістів з тієї ділянки, доказує, що властиво Ізраїль, стараючись випродукувати свою власну нуклеарну офензивну зброю, весь час зударяється з міжнароднини заборонами і угодами, які мають за завдання регулювати і наглядати за розвитком атомової енергії і її надужиттям.

Ґері Мілголлін, професор права на університеті у Висконсин, який свого часу був одним з головних дорадників в Білому Домі, зглядно у Департаменті Оборони у справі атомової енергії, натякає навіть, що Ізраїль продукує плютоній, конечно потрібний для атомової бомби й іншої нуклеарної зброї, користаючись так званою тяжкою водою, яку він отримує з Норвегії у заміну за атомову технологію і таємниці роблення нуклеарної зброї.

Проф. Ґ. Мілголлін, колишній дорадник Пентаґону у справі підписання міжнародного договору про зберігання таємниць з атомової ділянки і заборони ділитися здобутим досвідом чи отриманими таємницями з іншими країнами світу, каже, що З'єднані Стейти Америки також почуваються „зрадженими" Ізраїлем, бо багато американських нуклеарних таємниць, які Ізраїль отримав з Вашінґтону, були передані іншим державам у формі виміни чи „доброзичливости", або прямо продажу.

В іншій студії на подібну тему письменник Марк Ґафні, який працює тепер над книжкою про ізраїльські нуклеарні програми, перевіряє також закиди про співпрацю Ізраїля в ділянці атому з Південно-Африканською Республікою. Якщо цей закид викажеться правдивим, це буде один із головних доказів порушення законів ЗСА.

Цілий ряд незалежних аналітиків твердять, що Ізраїль вже випродукував свою атомову бомбу і деякі роди нуклеарної зброї, які можуть бути вжиті тільки у випадку дуже наглої потреби, наприклад, перемоги противників Ізраїля і можливости упадку держави. Один з аналітиків, який не бажав бути названим, заявив авторові статті, що головне військове командування Ізраїля має у своєму розпорядженні нуклеарні ракети типу „Джеріхо-2" із засягом 900 миль, які можуть досягнути навіть совєтську територію.

(Закінчення на стор. 3)

Ґ. Гарт знову кандидує на президента

Конкорд, Ню Гемпшир. — Ґері Гарт, колишній сенатор з Кольорадо, ліберальний член Демократичної партії, передовий кандидат на президента від Демократичної партії у початковій стадії, „жертва" любовної скандалістики з моделькою Даною Райс, паломник до Москви і контроверсійна у політичних колах особа, відновив свою президентську кампанію, хоч, як він сам признався, не має ще відповідного штабу помічників і головно грошей на фінансування передвиборчої кампанії.

Використовуючи теперішню ситуацію в Демократичній партії, яка досі не зуміла виставити ефектовного кандидата на президента, а в колюарах починають говорити навіть про „завербування" губернатора Маріо Квомо у другому голосуванні на Конвенції, Ґ. Гарт зробив на думку деяких політичних спостерігачів добре тактичне потягнення заявляючи, що „хай рішає народ", зглядно прихильники Демократичної партії, які голосуватимуть у передвиборах і у президентських виборах. Першою спробою для Гарта буде голосування в Ню Гемпшир. Покищо невідомо скільки його колишніх прихильників, які вміжчасі перекинулись в табір інших демократичних кандидатів, повернуться до нього і підтримуватимуть його у виборах. Багато виборців, під час опиту кореспондентами, ще й нині висловлюють застереження, щодо стабільности характеру Ґ. Гарта, а багато з колишніх його прихильників кажуть, що він є гарною людиною, але йому ледви чи можна довіряти такий важливий пост в країні, як президент, який є фактично також і головнокомандуючим американських збройних сил і прем'єр-міністром в руках якого сконцентрована уся влада і відповідальність.

Політичні аналітики радше схиляються до думки, що Ґ. Гарт збагнув політичну ситуацію, яка витворилась особливо після третьої зустрічі на вершинах між президентом Роналдом Реґеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Ґорбачовим, можливість віднови політики детанту, бажання роззброюватись, принаймні в ділянці нуклеарної зброї і зрозумів, що інші люди з Демократичної і Республіканської партії перехоплюють його ідеї і в результаті цього процесу він може опинитися серед пересічі, яка іде у хвості загальної міжнародної політики.

Поворот Гарта до передвиборчої кампанії викликав збентеження серед демократичних кандидатів і задоволення серед республіканських, які вірять, що його особа спричиниться до витворення ферменту в Демократичній партії і тому багато виборців голосуватимуть, як у випадку Р. Реґена на республіканську листу.

М. Вернер став новим генеральним секретарем НАТО

Західній Берлін. — Як уже інформовано, генеральний секретар Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) лорд Каррінґтон оголосив про намір внести резиґнацію вліті наступного року. Найбільш правдоподібним кандидатом зразу ж були названі міністер оборони Західньої Німеччини Манфред Вернер і колишній прем'єр-міністер Норвегії Каре Віллог.

М. Вернера підтримала більшість урядів країн НАТО, але Норвегія, Данія, Ісляндія і Греція зупинила свій вибір на К. Віллогу, вважаючи західнього німця надто агресивним і не схильним йти на компроміси з Варшавським Пактом.

Моральний авторитет і безумовна військова кваліфікація Вернера все таки одержали верх і в минулу п'ятницю, 11-го грудня він був названий наступником лорда Каррінґтона.

За традицією пост командуючого збройними силами НАТО займає американський генерал. Політичне керівництво завжди здійснювалося европейцем. Західня Німеччина вносить найбільший (після З'єднаних Стейтів) вклад в оборонні зусилля союзників, тому у Вашінґтоні і Лондоні призначення Вернера було сприйнято як цілком справедливе. З часу закінчення Другої світової війни минуло понад 40 років, і в сучасному світі антинімецькі настрої перестали бути актуальними.

Кандидатура Вернера ро

(Закінчення на стор. 3)

В УКРАЇНІ РОЗПОЧАЛАСЯ НОВА ХВИЛЯ ТЕРОРУ

Джерзі Ситі, Н. Дж. (тел). — Як повідомляють телефоном зі Львова, в Україні, а зокрема в Західній Україні розпочалася в останніх тижнях хвиля переслідувань звернена в першу чергу проти українських правозахисників із Вячеславом Чорноволом у проводі.

Ці переслідування проявляються в різний спосіб та в більшості їх можна офіційно виправдувати невідомим хуліганством. Несподівано „хтось невідомий" вибиває ніччю вікна, двері, заїздять авта, що рефлекторами освічують хату, міліція заходить, нібито шукаючи за злочинцями. У Михайла Осадчого розбили ніччю двері, а його самого побили на вулиці.

Михайла Гориня покликали в останніх днях у Львові до прокуратури, де допитували у справі Ініціятивної Групи за звільнення українських політичних в'язнів сумління. Прокуратор погрожував М. Гориню, щоб цією справою більше не займався, бо це принесе погані наслідки. Розмова була дуже гостра та неприємна. Також недавно не дозволили Євгенові Сверсюкові приїхати на відвідини до Львова, не подаючи з яких причин.

Переповіджено також подробиці затримання В. Чорновола, М. Гориня, І. Геля та П. Айрікіяна у Львові, коли вони мали виїхати до Москви на семінар на тему людських прав, що відбувався там в часі від 10-го до 15-го грудня ц.р. До них зайшла міліція, виясняючи, що у Львові в готелі вбили якось кримінального злочинця, у записнику якого були імена та адреси цих чотирьох правозахисників. Їх покликали на міліцію і радили не виїздити до Москви. Коли вони проте купили квитки і пішли на залізничний двірець, їх оточило біля 50 міліціонерів, спеціялістів від наркотиків та помимо того, що їх не обшукували таки затримали та взяли до прокуратури. Після чотирьох годин їх випустили і повернувши гроші за квитки до Москви, наказали повернутися домів і не їхати.

У зв'язку із наклепами, які помістила „Радянська Україна" з датою 13-го листопада ц.р., відносно інтерв'ю, що його дали В. Чорновіл і М. Горинь журналістці Марті Коломиєць із висненням В. Чорновола, яке було поміщене вже у „Свободі" з 11-го грудня ц.р. обидва заторкнені відвідали в дні 1-го грудня ц.р. редакцію „Вістей з України" (яка передрукувала статтю з „Радянської України") і перевели розмову, яка була записана на відеострічку на тему „Перебудова і ми". У ній вони щераз заперечили ніби в інтерв'ю з М. Коломиєць говорили про українські обставини та проблеми на Заході, а зокрема на Північно-американському континенті, а їхні завваження зосереджувалися на тих процесах, що розвиваються тепер в СССР і про які широко пише ціла совєтська преса, отже у їхніх словах не було нічого нелеґального.

Всі ці останні події вказують ще раз виразно на те, що в Україні немає ніякого доказу, щоб впроваджували „гласность", а навпаки посилюється терор, про який Захід нічого не знає.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН, відвідуючи Центр для стратегічних і міжнародних вивчень, заявив у своїй промові, що він є свідомий побоювань деяких европейців після його договору з Ґорбачовим про ліквідацію нуклеарних ракет близького і середнього засягу. Одначе він для їхнього заспокоєння сказав, що ЗСА думають зміцнити свої сталі військові залоги в Европі та змодернізувати їхню хемічну зброю перед тим, поки почне переговори з Совєтським Союзом про які-небудь роззброєння.

КОЛИШНІЙ ЮҐОСЛАВСЬКИЙ громадянин, тепер громадянин З'єднаних Стейтів Америки, Міодрат Цідич заявив, що колишній генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй, а тепер президент Австрії д-р Курт Вальдгайм не тільки знав про злочини нацистів в Юґославії, але брав в них участь. Вальдгайм і його помічники рішали тоді, що робити з полоненими тітовськими партизанами і їхніми прихильниками, які попадали в полон до німців. Цідич нібито сам був кандидатом на розстріл, але його родина „перекупила" Вальдгайма золотими монетами і він дозволив йому втекти з полону. Деякі спостерігачі думають, що історію з юґославом Цідичом видумали керівники Світового жидівського конґресу, щоб впливати на рішення міжнародної комісії, яка тепер у Відні перевіряє справу воєнної активности австрійського президента.

У ЛІКАРНІ „СІДЕР-САЙНАЙ МЕДІКАЛ Центр" в Лос Анджелесі помер на 86-му році життя скрипаль Яша Гейфіц. Він — світової слави скрипаль, ім'я якого більш як півстоліття для музичного і цивільного світу означало досконалість техніки в музиці. Народився Я. Гейфіц 1901 року в столиці Литви Вільнюсі. Перші лекції скрипки одержав від свого батька Рувіна, маючи три роки. Вступив до музичної консерваторії маючи п'ять років, закічивши її три роки пізніше. В 1911 році у віці 10 років виступив у Берліні з Берлінською філармонією, а після цього світ відкрив свої двері для музики-скрипаля неперевершеного таланту.

ГЕНЕРАЛ-ПОРУЧНИК Колін Л. Повелл, дорадник президента Роналда Реґена для справ Крайової оборони, заявив, що ЗСА задивлялись би дуже неприхильно на введення модерної совєтської зброї до Нікараґуа й уважали б це „дуже серйозним ділом". Велика мілітарна надбудова в Нікараґуа була б „безпосередньою загрозою" для інших країн Центральної Америки. Так він висловився в інтерв'ю для телевізійної мережі Ей-Бі-Сі в програмі новинок п. н. „Діс Вік". Натомість генерал Повелл відмовився коментувати, як Америка зареагувала б на випадок такої ситуації.

СУДДЯ АНТОНІ М. КЕННЕДІ, номінат президента Роналда Реґена до Верховного Суду, у вівторок, 15-го грудня ц.р., повернувся до зізнань перед сенатською юридичною комісією й заповідають, що це останній день зізнань.

НЮЙОРКСЬКИЙ РИМО-КАТОЛИЦЬКИЙ кардинал Джан О'Коннор заявив, що він не дозволить в школах своєї епархії навчати про „кондомс" в рамках навчання про хворобу АІДС. Ця заява Кардинала О'Коннора є відповіддю на опублікування напрямних політики римо-католицьких єпископів ЗСА.

У СВІТІ

У ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ грудня не менше 10,000 афганців втекли до Пакістану, зокрема з місцевости Госта, розташованої приблизно 90 миль від Кабулю. Це містечко захопили недавно антикомуністичні повстанці муджагедіни, а совєтська окупаційна армія і війська місцевого комуністичного режиму зазнали великих поразок. Населення припускає, що незабаром там відбудеться великий бій за відзискання містечка і тому цивільні втікають хто куди може. Досі совєтські і афганські війська не могли підійти близько до згаданої місцевости. На передмістях бої ідуть вже майже три тижні. Дипломати з Кабулю інформують, що до столиці привозять чимраз більше вбитих і поранених вояків.

ГАЗЕТА „НЮ ЙОРК ТАЙМС" повідомила у числі з 14-го грудня ц.р., що польський суд відмовився прийняти скаргу на представника уряду Єжи Урбана, внесену чотирма поляками, професорами університетів, які згідно з брехливим обвинуваченням Урбана, „потаємно зустрічалися з представниками американської амбасади у Варшаві і передавали їм антидержавні матеріяли". Урядовця амбасади ЗСА Алберта Мюллера, з яким нібито мали зустрічатись професори, варшавський режим обвинуватив у шпигунстві. Суддя Едмунд Садковскі заявив позивачам, що Є. Урбан виконує тільки покладане на нього завдання і він не завжди має можливість перевірити факти.

СОВЄТСЬКИЙ КЕРІВНИК Міхаїл Ґорбачов, беручи до уваги справу широкої дискусії в Сенаті ЗСА над справою підписаного договору у Вашінґтоні між ним і президентом Роналдом Реґеном, виступив у програмі совєтської телевізії і на протязі півгодини намагався переконати совєтських і американських глядачів про користь совєтсько-американської співпраці і позитивного розвитку у відносинах між обидвома країнами. Він признався, що „деякі кола в ЗСА і Західній Европі докладають максимум зусиль, щоб затруїти міжнародну атмосферу" і тим самим привернути первісний стан у відносинах між ЗСА і СССР. Він також виступив проти оборонної системи СДІ.

Появився альманах „Свободи" на 1988 рік

Джерзі Ситі, Н. Дж. — У Видавництві „Свобода" появився вже з друку Альманах Українського Народного Союзу на 1988 рік, під редакцією Зенона Снилика і Людмили Волянської, у накладі 15,000 примірників.

Тематично він присвячений в більшості 1000-річчю Християнства в Україні з відповідною до теми обкладинкою, що її виконав мистець Богдан Титла.

Львина частина Альманаху під назвою „1000-ліття: „Христос взяв Київ наш і наш нарід під свій покров" вміщує статті, поезії та ессеї на тему 1000-ліття Християнства.

Третя частина Альманаху відзначує 70-річчя Четвертого Універсалу, четверта 75 років від смерти Лесі Українки.

У п'ятій частині згадано 95-ліття щоденника двома статтями. В окремому розділі вміщені оповідання, нариси і спогади та вкінці статті на різні теми.

Альманах переплетений численно поезією в тому Лесі Українки, Уляни Кравченко, Івана Франка, Віри Вовк, Наталі Лівицької-Холодної, Світлани Кузьменко, Олекси Стефановича, Яра Славутича, Ірини Дибко, Миколи Щербака і Василя Ящуна.

Заголовна сторінка нового Альманаха УНСоюзу, роботи мистця Б. Титли.

Серед авторів статтей є: Івана Кедрин, Олександер Домбровський, Святополк Шумський, Володимир Трембіцький, Андрій Сольчаник, Роман Борковський і Михайло Кучер — постійні дописувачі „Свободи".

У розділі оповідань і нарисів є короткі оповідання співробітниць щоденника „Свободи" Любови Коленської і Ольги Кузьмович, про 95-річчя „Свободи" пишуть Юліян Мовчан і Ольга Кузьмович.

Альманах отримають в найближчих днях усі передплатники „Свободи" за ціну 8 дол.

Адміністрація просить з уваги на великі додаткові кошти поштових пересилок усіх що дістануть Альманах, його не відсилати.

ЗБОРИ СЕНЬЙОРІВ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Місцеве Товариство Українсько-Американських Сеньйорів, влаштовує свої Загальні збори в неділю, 20-го грудня ц.р., в домі УОКЦентру, при 700 Сідар ровд. Початок зборів о год. 2-ій по полудні, а реєстрація розпічнеться вже о год. 1:30. Повідомлення про збори і точна програма подана у „Вістях центру" за грудень ц.р. По зборах — свобідна гутірка при каві і солодкім.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Підписано договір без взаємного довір'я

Існує аксіома, що однаково абстрактне поняття „компроміс", як абстрактне поняття „довір'я" є невідхильним реальним чинником для збереження гармонії у подружжі, в родині, в міжпартійних і міжгрупових відносинах у суспільстві та у відносинах між народами світу. Ще за перебування Міхаїла Ґорбачова у Вашінґтоні журналісти (збіглося їх туди 4,000) випитували різних членів Конґресу і сірих громадян, чи вони мають довір'я до Ґорбачова та очолюваного ним Совєтського Союзу, і чи вірять, що підписані ним і президентом Реґеном договори будуть совісно переведені в життя. Величезна більшість запитуваних без надуми відповіла — „ні", інші зацукувалися.

Сам Реґен у своїй промові в присутності Ґорбачова зацитував російську приказку „довіряймо, але перевіряймо", на що Ґорбачов усміхнувся. Можна грубо сумніватися, чи існує одна поважна й відповідальна людина з політичного — американського чи міжнародного світу, яка сказала би „так, підписаний у Вашінґтоні договір про редукцію на европейському терені атомових ракет на близьку і середню віддаль буде совісно переведений в життя". Схвалено у тому договорі також перевірювання реалізації договору. Але при взаємному довір'ї не треба писаних умов, так само, як ніякі писані документи не мають вартости, коли договірні сторони зберігають надалі взаємне недовір'я і зберігають надалі — делікатно кажучи — неприхильне становище. Між тисячами коментарів з приводу цієї останньої конференції на вершинах був також розумний коментар, що ця конференція відбувалася не між приятелями, а між ворогами. Коли один із журналістів запитав президента Реґена, як він пояснює те, що він тепер стискає руку представникові „злющої імперії", Реґен відповів, що в добі від Леніна і Сталіна до часу приходу до влади Ґорбачова СССР вів експансивну політику і його лідери не цуралися ніякого обману і брехні у відносинах із зовнішнім світом, а перший Ґорбачов вдарив в інший тон і створює іншу атмосферу в самому СССР і у відношенні до чужинецького світу. Але Реґен теж не поставив точки над „і", що він вірить у добру волю Кремлівської кліки.

Остання вістка така, що державний секретар Джордж Шулц полетів до Західньої Европи, щоби переконувати тамошніх союзників Америки з бльоку НАТО, щоби кожна з тих країн збільшила видатки на побільшення і покращання своїх конвенціональних збройних сил, себто танків, гармат, протиракетної зброї і летунства, бо в усьому тому СССР вдесятеро перевищує Захід. У недільному „Ню Йорк Таймсі" з 13-го грудня ц.р. було знову ствердження, що коли б навіть у наступній зустрічі на вершинах весною цього року Реґен і Ґорбачов підписали у Москві новий договір про редукцію на 50 відсотків ракет на далеку віддаль, то все одно це буде поменшення існуючого збройного арсеналу заледве на яких 10 відсотків.

Висновок ясний: добре сталося, що підписано цей Вашінґтонський договір у Вашінґтоні і добре, що Реґен заповів уже свою подорож до Москви для підписання нового договору, щодо якого тепер ідуть переговори між фахівцями у Женеві. Але від отих договорів, які мають політичне і психологічне значення, не зникне загроза від потенціяльного аґресора, яким був, є і буде Совєтський Союз, який не вирікся завітньої мрії кремлівських володарів — панування над цілим світом і „угроблення" демократії, як чогось нижчого і гіршого від марксо-ленінської науки і державної системи. В економічному світі відоме явище, що коли два жидівські підприємці мають взаємне довір'я, вони не списують ніякої умови, а завершують її стисненням рук. Реґен і Ґорбачов потискали один одному руку десятки разів. Але від цього не зникло між ними глибоке взаємне недовір'я. І тому правильно Шулц з доручення від Реґена вимагає скріплення збройного арсеналу країн НАТО, бо основна міжнародна ситуація від отого стискання рук і усмішок Ґорбачова не змінилася.

Анна Білик

АВТОР ТІНЕЙ

I.

У мене були ще свіжі враження від подорожі в Москву, від розповсюдженої в різних мовах по світі книжки Ґорбачова про „гласність" і „перебудову", коли мені потрапила в руки стаття Олександра Шевця „Театр тіней", опублікована на сторінках „Вечірнього Києва" 19-го листопада нинішнього року. Коли я прочитала статтю, то спочатку не повірила, що вона появилася щойно тиждень тому, я знову приглянулася до дати на першій сторінці, щоб впевнитись, що у мене в руках не газета з 1937 року. Мене аж струсило, невже ж Шевць живе в цій самій країні, що й Ґорбачов, який закликає до революційного перебудування мислення у СССР?! З якою метою редакція опублікувала таку пасквільну статтю, яка могла мати місце в 30-их роках? Чому Шевцеві газета надає так багато місця на своїх сторінках, коли йдеться про такі важливі питання як історія, культура мова? В Москві я не раз чула, що Україна під сучасну пору стала гальмом нового курсу партійного керівництва, але в цьому не йняла віри. Я облишу висповлювати свої „чому?", бо їх багато. Краще заторкну декілька сумних звинувачень та підозрінь, висловлених Шевцем у статті, яка мене не тільки здивувала, але й занепокоїла.

У статті „Театр тіней" йдеться про заснований в Києві Український культурологічний клюб (УКК), який поставив своєю метою захист пам'яток української культури, історії, мови...

Від самого початку автор статті набирає дещо саркастичний тон, нібито детально змальовуючи картину зборів цього клюбу, які зі самого початку вшанували хвилиною мовчанки жертви антиукраїнської нагінки. Вже тут Шевць не може зрозуміти, що для української культури втрата Симоненка, Стуса, Тихого, Марченка, Івасюка та інших — це важка і болюча втрата. У своєму мозочку Шевць ще не встиг перебудувати своє мислення, щоби зрозуміти, що коли західні радіостанції і преса про ці жертви писали й говорили, то не тому, що вони були агентами, чи, як він любить твердити „кримінальними злочинцями", а тому, що про них в Україні було заборонено говорити. Вже при цьому питанні Шевць дає нам знати, хто його послав на ці збори Українського культурологічного клюбу і яку мету він переслідує.

Він не міг стримати свого незрозуміння, коли доповідач з обуренням згадав про пляновані в минулому пожежі українських архівів. Правда, він не заперечує, що пожежі були й згоріли історичні документи, але згідно з його думкою, в пожежах, „що стали наслідком необережности й недбальства бібліотечних працівників, загинуло лише кілька архівних документів і книг, які справді становили історичну цінність" (стор. 3). Тут видно, що Шевць йшов вже підготовленим на засідання клюбу, він навіть знає, що йшлося про „кілька архівних документів", він же і фахівець, бо згідно з ним „лише кілька" мали історичну вартість. Але яку історичну вартість вони мали, то „експерт" від пожеж вже не наважився висловити.

Шевця обурило й те, що учасники засідання згадали так звані „білі плями" в історії України. Він не заперечує, що такі плями в історії України є, але його занепокоює, що доповідач з багатющої історії України згадав, як він каже, лише „такі фрагменти", як наприклад, сумної дати 1933 рік"? Отже, для Шевця знищення голодом одної чверті людности України лише такий собі сумний фрагмент. Звичайно, два роки в історії народу — це фрагмент, але ж справа в тому, який це фрагмент! У цілому світі не перестають говорити про голокост, який вчинили нацисти над жидами у Другій світовій війні, що, згідно з філософією Шевця був би лише „фрагментом" в історії жидівського народу. Писака Шевць не здатний зрозуміти, що не треба бути жидом, чи українцем, щоб говорити про ці страшні трагедії для жидівського народу в Другій світовій війни, а для — українського 1932 та 1933 років. Вистачить бути гуманною людиною, людиною, Олександре Шевць, щоб про ці трагедії народів не мовчати! Не треба бути членом клюбу, коли є можливість про цю трагедію українського народу говорити. Та забути, чи як „фрагмент" з історії випустити горезвісний штучний голод в Україні не можна.

І саме молоде покоління повинно довідатись про цей голод, щоб до такого злочину більше не могло дійти не тільки в Україні, але й серед інших народів. Як зазначає американський історик Роберт Конквест у своїй книзі „Жнива розпачу", яка досліджує штучний голод в Україні в 32-33 роках, протягом двох років в Україні від штучного голоду загинуло від 7 до 10 мільйонів людей! Чуєте, Олександре Шевць! Від сім до десять мільйонів населення України! І це для вас „лише фрагмент сумної пам'яті"?! Так це фраґмент найсумнішого періоду в історії України і його потрібно не те, що згадати, але обговорити і писати про нього, щоб тямили потомки про невинні жертви сталінського терору зокрема в Україні. І не треба шукати причини голоду в тому, що західні науковці, газети та радіостанції про це говорять, мовляв, інакше б і світ про нього не довідався, а потрібно людям правду сказати, бож хто її краще знає, як український нарід, тож нехай і він говорить про нього.

Закінчення буде.

Михайло Качалуба

На вісімдесятліття друга Б. Остап'юка

Писати про вісімдесятліття друга Богдана Остап'юка — це начебто описувати жнива, збирати виноград чи інші щедрі плоди. Кажу щедрі, бо такий був життєвий шлях ювілята. Отже 20-го грудня 1987 року сповниться фармацевтові Богданові Остап'юкові 80 років плідного життя. У цьому віці кожний має свої здоровельні недоліки, але Богдан Остап'юк завзято бориться проти старіння. Він далі працює і незабаром має появитися його друга книжка.

Який же був життєвий шлях ювілята?

Богдан Остап'юк народився 20-го грудня 1907 року в Тернополі у міщанській сім'ї. Тут закінчив початкову й середню школу. Після матури студіював хемію у Краківському університеті, а одночасно ходив на виклади української літератури професора й письменника Богдана Лепкого. З ним мав він тісніші родинні зв'язки й тому бував часто в його домі та його літературних вечорах. У цю пору Богдан Остап'юк був вже активним членом УВО. Після замаху його „п'ятки" на редакцію польського щоденника, Богдан виїжджає до Австрії і в Ґрацу кінчить студії фармації. В 1938 році вертається до рідного Тернополя і одружується з Ґенею Бекесевич. Щасливому подружжю народилося дві донечки й син. Воєнна завірюха виганяє Богдана з дружиною і трьома дітьми на скитання. Якийсь час живе в Німеччині, а потім — у ЗСА. Дня 1-го липня 1950 року опиняється в Маямі. Тут він працює цілих 25 років фармацевтом у найбільшій шпитальній аптеці аж до пенсії, цебто до 1977 року.

Оце була би життєва канва друга Богдана Остап'юка. Ювілят вигаптував цю канву найбільш барвистими кольорами своєї праці, своїй дій так на професійному, як на суспільному письменницькому, організаційному політичному полях тощо. Не знаю, чи є ще якась ділянка, в котрій Б. Остап'юк не брав участи. Ось подивімся хоч коротко, на його діяльність: як студент — активний член УВО. В таборі в Німеччині — керівник суспільної опіки. В Маямі, зараз після причалення, береться до культурно-суспільної праці й стає співорганізатором маямських українських товариств. На протязі цілих років є секретатем Церковної Ради, секретарем, 368-го відділу УНС, УККА, головою Комітету Українських Громадських Організацій міста Маямі, співробітником перших двох томів реґіонального збірника „Шляхом Золотого Поділля", а від 1970 року є членом редакційної колеґії третього тому цього збірника.

І при цій різноманітній діяльности Б. Остап'юк пише статті. Пише про все, що йому лежить на серці — про рідну культуру та цих усіх, які прикладали цеглини до її будування. Отже, пише статті про наших письменників, мистців, науковців, про наших патріотів — борців за культуру, національну й державну свободу українського народу, наприклад про Богдана Лепкого, Сидора Воробкевича, Олександра Кошиця, Василя Авраменка, Володимира Кубійовича, Романа Завадовича, Степана Росоху, Володимира Ячмінського, Василя Пакуляка та інших. Пише статті про відзначення різних ювілеїв, історичні нариси, пише спогади, пише про поселення українців на Фльориді та й про саму Фльориду, як країну дозвілля, пише посмертні згадки тощо. Написав він усього біля 200 статтей. Це велика праця і величезний дорібок. В 1983 році видав Остап'юк книжку „Давній Тернопіль", у якій помістив історію міста, описав його громадське життя, хліборобські праці, громадське й родинне життя тернопільських міщан, спогади та інші нариси. Книжка вийшла з доручення Земляцького Об'єднання Тернопільщина і коштом цього Об'єднання. Його приятель проф. Роман Завадович назвав Остап'юка хронікарем Тернополя. У своїй передмові до книжки пише: „Автор — один з тих, що віддали своєму місту своє синівське серце і свою любов". У іншому місці називає його вірним сином свого рідного міста.

За журналістичну працю НТШ відзначило Остап'юка грамотою кореспондента, особливо підкреслюючи його громадську працю.

В останньому часі Богдан терпить на ослаблення зору. Але це його не відстрашує від писання та від праці над своєю другою книжкою, яка має тепер появитися. Він листується, бо має багато друзів, знайомих, рідних. Пише з трудом, намаганням своїх очей, але з щирою вдячністю Господеві, що дає йому ще сил до праці та життя з любою дружиною Ґенею. Це вона є його душевною опорою

(Закінчення на стор. 4)

Степан Женецький

В СССР Є БЕЗКОШТОВНЕ ЛІКУВАННЯ, АЛЕ...

Поміж багатьома хвальбами московсько-большевицької пропаґанди була така казка, що мовляв, усі громадяни в Совєтському Союзі лікарі, лікарства і лічниці є безкоштовні! Притому, совєтська брехлива пропаґанда проповідувала, що Совєтський Союз має найбільше число, у відношенні до числа населення, лікарів і дентистів, найбільше число ліжок у лічницях, найкращі лікарства тощо. Одним словом, хвалилися москалі, що Совєтський Союз має найкращу медичну обслугу для свого населення в цілому світі.

Але з цього часу, коли Міхаїл Ґорбачов започаткував свою „гласність", що в українській мові означає відкритість, на підставі якої дозволено в цій, як її вірно назвав президент Реґен, „імперії зла", можна більше писати й говорити про деякі але не всі, неполадки та зловживання, то тепер виявляється, що ця „безкоштовна медична опіка" населення в московській комуністичній тюрмі народів — це чиста брехня.

Тепер самі совєти стали виявляти деякі речі і факти, які досі вони держали у великій таємниці перед світом. Завдяки ґорбачовській „гласності" Захід довідався із поданих московсько-совєтським режимом джерел, що вбоге харчування, зростаюче індустріяльне занечищення, поширення пиянства, поганої гігієни та поганого медичного піклування, спричинили алярмуючі наслідки у здоровному стані населення. Статистика смертностей дітей-немовлят, поширення заразливих недуг, та зменшення пересічного віку населення вказують, що Совєтський Союз є менше подібний на світову надпотугу, а більше схожий на недорозвинену, вбогу, третьорядну країну.

Як тепер виявляється, що Ґорбачов не є першим найвищим московським, комуністичним головачем, який турбується із-за щораз більшого погіршування здоровного стану населення своєї імперії. Цей поганий стан існує вже від 1970 років. Різниця полягає тільки в тому, що за Ґорбачова стали виявляти всі замовчувані досі недоліки і намагаються їх направляти.

Першим кроком Ґорбачова в цьому напрямі було те, що він призначив в лютому ц.р. д-ра Євгенія Чазова, міністром здоров'я. Чазов почав свою працю з того, що відверто виявив, що Совєтський Союз є аж на 50-му місці щодо смертности дітей, після таких відсталих країн, як Барбадос і Об'єднані Арабські Емірати. Офіційна скаля смертности дітей (числиться кількість померших дітей на 1,000 народжень в першому році життя) в Совєтському Союзі є 25.4 відс., але останньо це число піднеслося неофіційно до 30 відс. Та західні знавці твердять, що й тепер ця статистика неточна, бо там застосовують інший спосіб обрахування. Насправді, в Совєтському Союзі є тепер 35-40 відсотків дитячих смертностей. Навіть московсько-совєтська статистика подає, що число смертностей дітей в деяких азійських совєтських республіках (Туркменія, Таджікістан, Узбекістан), є три рази вище, як в европейських республіках.

А як виявляється, то також багато з тих дітей, які вижили, не мають доброго здоров'я в дорослому віку. Як подає совєтська режимова статистика, в Совєтському Союзі багато людей вмирає від хвороби рака (від 26 смертей на 100,000 в 1961 році до 74 в 1982 р.), а ще більше вмирає там людей кожного року від серцевих хворіб (від яких у Совєтському Созі вмирає найбільше людей), що їх спричинюють налогове курення і пиття алькоголю, що його Ґорбачов намагається поборювати, але як досі, безуспішно. Совєтська преса подає, що серед війська сильно поширені заразливі недуги, які переходять в пошесті. Також довжина віку громадян московсько-комуністичної імперії знизилася від 1960 року. В пересічному, чоловіки там вмирають на 64-му році життя, сім років скоріше, як в Америці.

Після шістьох місяців на новій праці, д-р Чазов опублікував в місяці серпні 1987 році його пляни про зреформування здоровної обслуги. Він написав, що він засоромлений із-за низького здоровного стану, який він найшов у деяких околицях Совєтського Союзу. Він виявив, що біля одної третьої районових лікарень не мають теплої води, а 27 відсотків не мають водопроводів. Він нарікає на постійний брак ліків і бандажів (30 відс. нижче вимаганого), на брак сиропів і знаряддя для уколів, спеціяльно таких, що їх уживається проти заразливих недуг, та на недостачу операційного вивінування і тканин для перев'язування ран.

Грошові засоби є частиною, і тільки частиною розв'язки цих недомагань. Дотеперішні видатки на здоровне піклування треба піднести, за плянами д-ра Чазова, із 4 відс. до 6 відс. загального державного приходу до кінця 2000 року. Насамперед треба поправити піклування у відділах материнства (породів) і новонароджених дітей. На-

(Закінчення на стор. 4)

СХІДНЯ НІМЕЧЧИНА звільнила 25,000 чи більше в'язнів від липня до 10-го грудня на підставі амнестії, яка не має прецеденту в історії існування цієї комуністичної держави, створеної, як відомо, після поділу Німеччини на дві частини і фатального рішення альянтів в Ялті про двоподіл світу на вільну і підневільну частини. Генеральний прокуратор тієї держави заявив, що 2,741 в'язнів отримають скорочення свого реченця, на цій же підставі, а велика частина в'язнів засуджених на доживоття можуть сподіватися зниження вироку до 15 років тюрми.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ В. ЧОРНОВОЛА ДО М. ҐОРБАЧОВА

III.

Недавній виступ у Грузії одного з членів Політбюра, якщо він відбиває і Вашу позицію, примушує думати, що жодних альтернатив дотеперішній сталінській національній політиці ще не знайдено. Про що свідчить і реакція на відомі алма-атинські події у яких побачили тільки вияв місцевого націоналізму і поспішили зробити практичні висновки, зменшуючи у вузах, установах відсоток казахів корінної національности республіки, і збільшуючи представництво зайшлих росіян, обрусілих українців та інших. І ніхто чомусь не згадав застереження Леніна про особливу чутливість до усього національного приниження і не засумнівався у правильності призначення керівником суверенної республіки людини зі сторони, хай здібного організатора, але без знання мови, національної культури і традиції народу. Багато хто у нас на Україні вважає: щоб перебудова, нарешті, досягнула нашої республіки, давно пора прибрати із керівних постів усю „команду" Щербицького у центрі і на місцях, отруєну бюрократизмом, корупцією, шовінізмом (ним, як зауважив Ленін, люблять грішити „обрусілі" інородці). Та разом з тим, як ляпас 50-мільйонній нації сприйнялася б поява на чолі КПУ (що при нашій організації влади фактично означало — на чолі української совєтської держави, нового Постишева чи Хрущова, навіть якщо цей сучасний „варяг" буде активним прихильником перебудови і демократії.

На практиці перебудова у національному питанні обмежується покищо тим, що діячам національної культури, перш за все письменникам, дали можливість побалакати (поверхово, без заглиблення у причини, без згадки про повністю чи частково розмиті функції державности нібито суверенних націй) про гнітюче становище національних мов і всієї культурної спадщини своїх народів. Втім для рівноваги дали висловитися і шовіністам: зустрінута численними протестами стаття академіка Трубачова у „Правді", „Літературній газеті" з чудернацьким рецептом викорінення корупції тасуванням керівників між Узбекістаном і Україною; нарешті, багатозначні підкреслення у центральній пресі, що казахські студенти-протестанти — це вихідці із етнічно однорідних південних районів республіки, де закінчували неросійські (читай: „інтернаціональні"), а казахські (отож — „націоналістичні") школи...

Не думаю, однак, що наші письменники знайшли кращий спосіб лікування задавненої хвороби, коли пропонують вирішувати питання на місцях збільшенням кількости „національних" шкіл, театрів, видань. Такі паліятиви не допоможуть і, крім шаленого спротиву російського та зросійщеного бюрократичного апарату, викличуть нерозуміння навіть частини населення своєї ж республіки, мова якої у брежнєвських конституціях не названа державною і вже давно примусово витіснена зі всіх основних сфер не тільки культурного, але насамперед державного, партійного і суспільного життя.

Перегляд національної політики, практичні кроки для повернення її до ленінських норм повинні починатися у вищих ешельонах партійної і совєтської влади. Якщо, звичайно, Ваші слова на зустрічі із журналістами про повагу до національних почуттів, до історії, культури, мови всіх народів, за повну і *фактичну* (підкреслення моє — В. Ч.) рівноправність" — не звичайна данина тій риториці, якою любили заколисувати довірливого обивателя Ваші попередники.

Нам уявляється приблизно такий комплекс найнеобхідніших заходів для повернення до ленінських норм національного життя Союзу.

Необхідно провести спеціяльний пленум ЦК КПСС, де з такою ж мужністю і відвертістю, як говорили Ви на червневому пленумі про економіку, сказати всю правду про дійсне становище неросійських націй і народностей у СССР, про фіктивний характер їхньої державности, про цілковиту невідповідність такого становища ленінським настановам викладеним у статтях, які вважаються політичним заповітом Леніна партії, особливо у знаменитій праці „До питання про національності або про автономізацію".

Ленінська ідея „корінізації" державного і суспільного життя совєтських республік (на Україні під назвою „українізації" її втілювали в життя ленінці, Скрипник, Чубар, Петровський) щодо мови (чим вона, звичайно, не вичерпувалася) чітко зформульовані у листі Леніна XII з'їздові партії: „Треба ввести найсуровіші правила щодо вживання національної мови у національних республіках, що входять у наш союз, і перевірити ці правила особливо ретельно".

Як і НЕП, нову національну політику, у звязку з народженням Союзу ССР Ленін плянував не на декілька років, а „всерйоз і надовго", на все доступне поглядові майбутнє. І якщо ми заговорили, нарешті" про економічний волюнтаризм Сталіна, бо всі нещастя совєтської економіки коренятся в його методах колективізації та індустріялізації, в поверненні до прийомів „військового комунізму", в голому адмініструванні і насильстві, то чому ж мовчимо про такий же волюнтаризм „вождя народів" у національному питанні, про підміну ленінської національної політики сталінською, що її, на жаль, продовжує покищо і очолюване Вами Політбюро.

Саме Ленінові належить повторювана за інерцією у партійних резолюціях до початку 30-их років, а потім зліквідована Сталіном разом із голосами десятків тисяч „буржуазних націоналістів" теза, що головною небезпекою в національному питанні був і залишається російський великодержавний шовінізм, бо місцевий націоналізм завжди буває похідним від нього і є природною реакцією залежної меншої нації на шовінізм більшої, пануючої. І помітив цей шовінізм Ленін не у викинутих на смітник вчорашніх чорносотенців, а у рядах власної правлячої партії (згадаймо знамениту пропозицію Леніна „пошкребти" багатьох партійців, щоб під маскою комуніста виявити „великоросійського шовініста". Ця основоположена ленінська теза про „головну небезпеку" цілком стосована до сьогоднішніх обставин і повинна бути відновлена у правах.

Продовження буде.

Святкування Тисячоліття у монастирі в Асторії

В суботу, 17-го жовтня ц.р., відбувся Марійський День Молитви і започаткування святкувань Тисячоліття Християнства в Київській Руси-Україні в монастирській каплиці контемплятивних монахинь Василіянок при 42-11 Дітмарс блвд., Асторія, Ню Йорк. У моліннях взяли участь не лише Сестри-монахині, але також вірні з околиці. Дуже гарно проводив Богослужби ієромонах о. Филип Сандрик, ЧСВВ.

Моління почались адорацією виставлених на престолі Найсвятіших Тайн, коли відспівано частини Молебня до Пресвятої Богородиці й Марійські гимни. Проказано молитву вервиці, а перед Службою Божою отець служитель провів торжественну віднову приречень хрищення. Під час цих молінь вірні мали нагоду приступити до сповіді.

Свята Літургія була відслужена на подяку за Тисячоліття Християнства в Україні, за свободу нашої Церкви й нашого народу, щоб відзначити 950-ліття посвяти нашої русько-української нації в опіку Богоматері й щоб віддати Їй належне почитання у цьому Марійському році.

У своїй гомілії о. Ф. Сандрик дуже влучно підкреслив це потрійне святкування. Він також пояснив, що коли князь Володимир запросив місіонарів до Руси-України й зарядив, щоб люди перестали почитати поганських божків, то вони були послушні й прийняли християнську віру. Доказом цього є те, що нема занотованого мучеництва з-поміж місіонарів, які прибули в Україну. Це значить, що будучи людьми обдарованими природними чеснотами, як наші еміґранти, які поселились у цій країні при кінці минулого століття, вони не противилися християнській вірі, але прийняли її великодушно.

Якраз цього року святкуємо 950-ліття посвяти нашого народу Пресвятій Богоматері князем Ярославом Мудрим. Він побудував церкви в честь Пресвятої Богородиці й величавий храм — собор св. Софії у Києві. Ми заносимо молитовні благання до Господа, щоб наш народ, пригнічуваний, вже скоро став вільним народом і щоб свобідно міг почитати свого Творця та величати Пресвяту Богородицю. Вона є наша поміч і наш Покров, особливо в цих часах непевности та терпінь. Молімся до Неї і наслідуймо Її вірність та любов до Бога.

Після співаної Св. Літургії усі присутні були запрошені на перекуску в Інституті св. Василія. При цій нагоді можна було почути слова вдячности та духовного вдоволення за цю можливість зискання Божих ласк та доступлення повного відпусту.

Монахині Василіянки цього монастиря Пресвятого Серця почали їхню місію молитви дев'ять років тому, коли наша Церква закликала своїх вірних до духовної обнови в приготуванні до святкувань Тисячоліття Християнства в Україні. Вони також виготовили та розіслали сотки хоругов Тисячоліття, які можна бачити сьогодні в багатьох наших церквах.

Сестра М. Юріянна, ЧСВВ

Контемплятивні монахині Василіянки біля почаївської ікони Богоматери.

Українське Лікарське Товариство Північної Америки
Метрополітальний Відділ Ню Йорку
запрошує Членство з Родинами та Громаду на
СВЯТОЧНУ ЯЛИНКУ
яка відбудеться
в неділю, 20-го грудня 1987 р., о год. 3:30 по пол.
в приміщенні Українського Інституту Америки
2 Схід 79-та вул., НЮ ЙОРК, Н. Й.

Український Відділ Голосу Америки
ЗАЦІКАВЛЕНИЙ
У КАНДИДАТАХ НА ПРАЦЮ
з професійним досвідом у вживанні української мови і з радіо-журналістичними здібностями.

Кандидати повинні мати також добре знання англійської мови. Усі кандидати мусять пройти письмовий і дикторський іспит.

Праця полягає переважно у перекладі матеріялів з англійської мови на українську і в писанні репортажів на різні теми. Початкова заробітна платня від $22,458 до $27,172 на рік, залежно від кваліфікацій.

Зацікавлених просимо надсилати заповнені анкети SF-171 (про бажання вступити на працю до федеральної установи) або писати в цій справі, на адресу:

VOICE OF AMERICA PERSONNEL, Room 1341,
330 Independence Ave. S.W., Washington, D.C. 20547
Можна також звертатися тел. до: Janet Haspert (202) 485-8117

Ізраїль...

(Закінчення зі стор. 1)

Базуючись на інших повідомленнях в тій справі, можна твердити, що Ізраїль досі випродукував 150 до 200 таких ракет, крім іншої зброї. Ізраїльські атомові одиниці були випродуковані завдяки доставі тяжкої води з Норвегії, але коли Міжнародна атомова енергетична комісія намагалася перевірити цю справу, обидві держави відмовились від такої перевірки і заперечили дотеперішні поголоски.

Московське радіо перестерігало в ранніх місяцях цього року, що у випадку коли ізраїльські ракети будуть розміщені, Совєтський Союз в якийсь спосіб буде гостро реагувати, а якщо ракети належатимуть до типу „Першінг-2", які мають бути знищені, домагатиметься їх знищення.

В кінцевому висновку автор статті Е.А. Вейн каже, що ані Адміністрація, ані конгресові комісії у Вашінгтоні не хочуть займатися тією справою і не мають відваги показати пальцем на Ізраїль, свого близького аляьянта на Близькому Сході.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ І ФРАНЦІЯ дві европейські держави, які розпоряджають нуклеарною зброєю, заявили у спільному комунікаті про їхню тісну співпрацю, в ділянці оборони і проєкту над випродукуванням нового типу ракети, що її будуть вживати військові літаки обидвох країн. Не зважаючи на протести СССР, Великобританія і Франція заявили, що їхня нова ракета не входить в категогію ракет, які мають бути відтягнені і знищені згідно з підписаним договором у Вашінгтоні.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє, що
на **ПАТРІЯРШИЙ ФОНД** зложили:
IX — 87

1,000.00 дол. — Н. Н. (Чикаго) — на виховання священиків;
300.00 дол. — Осип Вомпель;
по 200.00 дол. — Василь Леканка, Григорій Сливка (у пам'ять бл. п. Івана Юшкевича);
100.00 дол. — Іван Демків;
по 50.00 дол. — Марія Савицька, Василь Ковач з Родиною (у пам'ять Володимира Сусли), Андрій і Катерина Бук, П-во Андрій Лопатинські, д-р Леонід і Оксана Мостович, Лідія Одежинська (в пам'ять покійних Батьків бл. п. Андрія і Анастазії Рубчак і брата Михайла);
35.00 дол. — Варвара Швед;
по 30.00 дол. — мґр Ірина Гладка, Дарія Кузик (у пам'ять бл. п. полковника Содоль-Зілинського);
по 25.00 дол. — Остап Ґаць, Юрій Цегельський;
по 20.00 дол. — Петро Пастух, Юліян Сухар;
15.00 — Орест Швед;
10.00 дол. — Іван і Марія Ґумовські;
по 5.00 дол. — Р. і С. Терлецький, Володимир і Марія Луців.

Листа ч. 0079А — збірка в Лейк Джордж, Н. Й. — зібрав і переслав Іван Антоняк, зложили:

350.00 дол. — Іван і Іванна Антоняк;
по 150.00 дол. — Нестор Угера (Даємонд Поінт), Юрій і Ольга Пастернак Даємонд Поінт);
по 100.00 дол. — Стефанія Диба, Юрій Сливка (Даємонд Поінт), Орест і Ганна Бойчук, Ігор і Оля Бойчук (Рамада Інн), д-р Зенон Антоняк (Річленд, Вашінґтон);
65.00 дол. — Юліян Рудницький;
по 50.00 дол. — Юрій Клос (Даємонд Поінт), Марія Любицька;
25.00 дол. — Петро й Анна Хімяк;
20.00 дол. — Антін Шмуль (Ґрінбери, Н. Й.);
10.00 дол. — Лев Хімяк (Твін Бей Вілледже).

Збірка у пам'ять сл. п. Марії Нагірняк — зібрала і переслала Дарія Кузик, Трентон, Н. Дж., зложили:

по 25.00 дол. — Дарія Кузик, д-р Теодозій і Віра Сендзік;
20.00 дол. — інж. Ігор і Дарія Сеник;
15.00 дол. — Марія Савула;
по 10.00 дол. — Ольга Дубик, Марія Кассіян, д-р Володимир і Уляна Коропей, Люба Мриглоцька, Емілія Панасюк, інж. Мирон і Богданна Осадца, інж. Іван і Оксана Микитин, Теодор і Марія Флюнт, інж. Іван і Надія Гафткович.

СПРОСТОВАННЯ:
У збірці у пам'ять бл. п. д-ра Володимира Петришина в Трентоні, Н. Дж., зложили:

20.00 дол. — Ярослав і Марія Скрипчук;
10.00 дол. — Галина Костюк.

На Собор св. Софії та розбудову Українського Католицького Університету в Римі, зложили:

2,000.00 дол. — Н. Н. (Чикаґо);
1,000.00 дол. — Андрій і Осипа Ґелетканич;
500.00 дол. — Іван Коропецький;
300.00 дол. - Василь Леканка;
по 250.00 дол. - Теодозія Брикович, Володимира Брикович;
200.00 дол. — д-р З. Лев Мельник;
по 100.00 дол. — д-р Теодозій і Віра Сендзік, Ольга Дубик, Андрій і Марія Міндзак, Марія Храплива, Люба Артимишин;
по 50.00 дол. — Анна Варчак, д-р Василь Ящун, д-р Леонід і Оксана Мостович, Йосиф Губчак;
по 25.00 дол. — проф. Тиміш Білостоцький (у пам'ять бл. п. Атанаса Михайла Мілянича), Микола Барицький;
20.00 дол. — Мирон Захаріясевич.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податків: IRS No. 23-7380645.

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association
— Patriarchal Fund —
та пересилати на адресу:
7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117

Ювілейне...

(Закінчення зі стор. 1)

праці проголосило заклик приготуватися до гідного відзначення славного ювілею 1000-ліття Християнства в Україні! Будемо молитовно єднатися з ними, щоб Бог дав їм повну перемогу над злом (Римлян 16:20).

У ювілейний рік 1000-ліття Християнства в Україні ми закликаємо наше Братство, всі церкви, триматися міцно Слова Божого, роздумувати про нього вдень і вночі, додержуватися й чинити все те, що написано в ньому (Єгошуї 1:8). Нехай кожна українська родина й увесь народ у ювілейний рік скаже: „А я та мій дім будемо служити Господеві!" (Єгошуї 24:15).

Ми закликаємо всіх до освячення життя, „бо це воля Божа — освячення ваше" (1 Солунян 4:3); закликаємо до повної віддачі себе Богові: „Благаю вас, браття, через Боже милосердя, — повіддавайте ваші тіла на жертву живу, святу, приємну Богові, як розумну службу нашу" (Римлян 12:1); закликаємо до вірности Богові та рідному народові! „Будь вірний до смерти, і Я тобі дам вінця життя!" (Об'явлення 2:10).

Цього року — у ювілей 1000-ліття Християнства в Україні — оновімо наше життя, освятім себе для Господа Бога, навернімо якнайбільше грішників до пізнання правди Божої, до Його спасаючої ласки, а в наших громадах і — саме головне — в наших Церквах із місійним духом якнайвеличніше відзначімо Великий і Славний Ювілей!

З Христом до перемоги!
З любов'ю Христовою —
Ваші й Божі слуги:

Пастор Олекса Гарбузюк, голова Всеукраїнського Євангельско-Баптистського Братства
Пастор Володимир Домашовець, генеральний секретар Братства
Пастор Йосафат Іваськів, голова Об'єднання Церков у Східній Канаді
Пастор Дмитро Марійчук, голова Об'єднання Церков у ЗСА
Пастор Леонід Семенець, голова Об'єднання церков в Австралії
Пастор Петро Донченко, голова Об'єднання церков в Европі
Місіонер Іван Слободян, голова Об'єднань Церков у Південній Америці
Пастор Степан Тимців, голова Об'єднань Церков у Канаді

Дано в листопаді 1987 Року Божого

Св. п. С. Шило

У п'ятницю, 2-го жовтня ц.р., з радіовисильні „Український час" в Монтреалі рознеслася болюча вістка, що з волі Всевишнього відійшов від нас у вічність дорогий муж, батько, дідусь, колишній добре знаний спортовець ланки копаного м'яча СТ „Україна" св. п. Степан Шило.

Покійний народився 26-го серпня 1925 року в прекрасній Бойківщині у великому старому підкарпатському селі Синевідсько Вижне, близько гір Ключ-Маківка, де сотні українських юнаків і дівчат не лише зі Стрийщини, але й з цілої Галичини приходили щороку, щоб віддати честь і шану впавшим в боях за волю України українським Січовим Стрільцям. Недалеко були відпустове село Гошів, де багато прочан з процесіями сходились до чудотворної Гошівської Божої Матері, Камінь Довбуша на Бубнищах, де колись гуляв із своїми легенями Олекса Довбуш, а в наші часи містились вишкільні табори УПА. На тлі цих національних релігійних легенд, оповідань та місць, під опікою родичів, а особливо батька, колишнього вояка УГА, жив і виховувався покійний Степан. І здається життя проходило б гарно і спокійно, копав би м'яч і ходив у школу, якби не рік 1944, де в часі налету совєтських літаків на Стрий загинув старший брат Степана, а місяць пізніше він покинув горем прибитих родичів, село, друзів і подався в невідоме на Захід.

Перейшовши страхіття війни, Українську Дивізію та армію Андерса, до якої зголосився, щоб рятувати своє життя, Степан дістався до Англії, з якої через старання СТ „Україна" прибув до Монтреалю. Тут починається його кар'єра як доброго спортовця. Своєю інтеліґентною поведінкою, жертвенністю, бажанням виграти та прославити добре ім'я України в канадському спорті є його найбільшим бажанням. Це бажання здійснилось, коли СТ „Україна" здобуло віцечемпіонат, а відтак чемпіонат Канади в 1957 році. Його заслуга з цьому була велика.

Свою активність над вихованням молодого доросту продовжував майже до кінця свого життя. Смерть застала його на пості заступника голови СТ „Україна". І не дивно, що в часі похоронних відправ приміщення були замалі, щоб помістити всіх присутніх.

Св. п. С. Шило

Покійний залишив у глибокому смутку дружину Марійку (з дому Манюк), з якою одружився в 1956 році. Господь в їхньому родинному житті благословив гарними діточками, яких зуміли добре виховати при церкві, школі та молодечій організації СУМ в українському дусі: сина Миколу, який недавно відбув восьмирічний військовий вишкіл, донечку Даню з мужем Романом Коцуром та маленьких внуків Тамару і Маркіяна, яких покійний так дуже любив. Рівнож залишив в Україні стрийка Миколу з родиною, двох кузинів з родинами в Канаді і Америці, друзів по зброї, спортовців та односельчан. Домовину до церкви несли його найближчі друзі, а над відкритою могилою віддали покійному побратими військову честь салютом та сурмою.

Тризну, якою проводив сват покійного Мирон Коцур, розпочато молитвою, яку провів о. митрат Я. Гайманович. Співчуття та слово про Покійного склали: Марійка Чолій від Осередку СУМ, мґр Євген Орищук від СТ „Україна" та В. Кисленко від українських ветеранів. Замість квітів на могилу Покійного ближча і дальша родина, знайомі, друзі та люди доброї волі зложили пожертви на нев'янучий вінок, а саме: Служби Божі 175 дол., Патріярший фонд 981 дол., які передано отцеві деканові І. Гаврилюкові, прес-фонд „Гомін України" 100 дол., „Свобода" 100 дол., „Жіночий світ" 100 дол., від дружини Покійного 100 дол. на виховні цілі Осередку СУМ і 100 дол. на Шевченківську фундацію.

Від родини покійного щиру подяку всім присутнім зложив син Микола. Молитвою і стрілецькою піснею „Видиш, брате мій" присутні прощали в останнє Степана.

М. Ч.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

М. Вернер...

(Закінчення зі стор. 1)

зціцюється багатьма як ідеальна. Блискучий військовий спеціяліст, він вільно говорить по-англійськи і по-французьки і користується авторитетом у всіх західньоевропейських столицях.

Манфред Вернер народився 24-го вересня 1934 року в Штутгарті. Він вивчав право в Гайдельберзькому університеті, а також в університетах Парижу і Мюнхену, захистив науковий степень з міжнародного права і до 1965 року служив як урядовий чинник. У 1965 році його вибрали депутатом Бундестаґу від християнсько-демократичного союзу.

З юних років Вернер захоплювався летунством, а від 1966 року він — старшина резерви військово-повітряних сил Західньої Німеччини.

Вернер завжди відзначався твердістю в справах оборони Заходу. Недавно, наприклад, він закликав НАТО „не піддаватися очаруванню Ґорбачова і не втрачати пильности". „Совєти повинні розуміти безнадійність розв'язування і звичайної, і нуклеарної війни", — сказав міністер.

Вернер також вважається одним з ініціяторів більш тісного французько-західньонімецького військового співробітництва, яке з часом може стати стержнем загальних оборонних зусиль Заходу в Европі.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
бл. п.
НАТАЛІЇ ПЕТРИЯНИК
буде відправлена
ПАНАХИДА
у суботу, 19-го грудня 1987 року
після Літургії, яка відправиться о 10-ій год. ранку
у церкві Всіх Святих при 11-ій вул. в Ню Йорку
Родина просить про участь і молитви за спокій душі Покійної.
СТЕПАН ПЕТРИЯНИК
та доньки — ГАЛИНА І НАТАЛІЯ

Українська Вільна Академія Наук у США
з глибоким смутком повідомляє про смерть
14-го грудня 1987 р. на 83-му році життя
свого дійсного члена, літературознавця, публіциста, редактора ряду періодичних видань

св. п.
Юрія Андріяновича Лавріненка

Висловлюємо сердечне співчуття Дружині Марії, Дітям Ларисі і Миколі, Друзям і Співробітникам.

Управа УВАН

Т-во Українських Інженерів Америки
Відділ у Філядельфії, Па.
ділиться з Українською Громадою сумною вісткою, що з Волі Всевишнього 29-го листопада 1987 р. відійшов у Вічність довголітній член-основник нашого Відділу, колеґа

бл. п. інж.
Михайло Романець

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у п'ятницю, 4-го грудня 1987 р. при українській катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії, Па.

Тлінні Останки дорогого нам, незабутнього колеґи Михайла були зложені у домовину на спочинок на українському цвинтарі у Факс Чейсі, Па.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечаленій Дружині Марії і Родині складаємо щирі вислови співчуття і наші молитви.

УПРАВА ВІДДІЛУ

У глибокому смутку ділимося з Рідними, Друзями і всім Українським Громадянством сумною вісткою з Рідного Краю, що дня 3-го грудня 1987 р. відійшов у Вічність

СВ. П.
ЕВГЕН ПРИШЛЯК

народжений 13-го грудня 1913 р. в Миколаєві н/Дн., Західня Україна.

Покійний все своє трудолюбиве життя присвятив для добра рідного народу і державної незалежности України. За свою активну участь у визвольно-революційній боротьбі, як провідний член ОУН, був переслідуваний всіма окупантами України.

Під польською окупацією відсидів чотири роки тюрми, за німецьких часів, як член Похідних Груп, був арештований Ґестапом, а після виходу з тюрми від 1943 року боровся в лавах українського підпілля.

За московської окупації дня 22-го січня 1952 року зловлений НКВД-истами був засуджений на кару смерти, згодом замінену на 25 років ув'язнення. Відсидів перших 12 років у тюрмі Володимирі і над Клязмою, а 13 років у концтаборах суворого режиму Потьми й Перми. Разом у тюрмах, підпіллю і концтаборах перебув 39 років.

До кінця свого життя залишився шляхетним і незламним борцем за волю України. Його смерть — це велика втрата для Воюючої України.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

У глибокому горю залишені:

ЯРОСЛАВ — брат з Родиною
КОРНЕЛЬ — кузен з Родиною

UNIVERSITY OF MINNESOTA

has an open position of

PROJECT COORDINATOR/INDEXER

The Immigration History Research Center, a research facility and special collection dedicated to the study of American immigrant and ethnic groups from Eastern, Central, and Southern Europe and the Near East, seeks a qualified individual to coordinate the **Svoboda** Index Project. This project is a joint venture of the IHRC and the Ukrainian National Association to publish a retrospective index to the Ukrainian American newspaper **Svoboda.**

DUTIES: Selecting terms from newspaper for index; supervising computer data entry of index terms; coordinating index publication production; proofreading and editing; preparing budget and status reports; assisting in project publicity efforts.

QUALIFICATIONS: **Required — BA;** fluency in written Ukrainian and English.

Highly desired — professional indexing experience (related library cataloging experience may be considered).

Desired — Masters degree in History, Slavic Studies, or Library Science; knowledge of Ukrainian and/or Ukrainian American history; publication editing and production experience; word processing background; supervisory experience; self-motivation and problem solving ability.

SALARY: Negotiable; $20,000 minimum.

APPOINTMENT TERM: One year, with possibility of renewal depending upon funding; available immediately.

TO APPLY: Send letter of application, resume, and names, addresses and phone numbers of three references by October 30, 1987 to:

JOEL WURL
SVOBODA Search Chair
Immigration History Research Center
826 Berry Street, St. Paul, MN 55114

The University of Minnesota is an equal opportunity educator and employer and specifically invites and encourages applications from women and minorities.

Приймається оголошення

СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ

у „Свободі"

Адміністрація „Свободи" запрошує ВШановних Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святочні привіти у збільшеному Різдвяному числі, що зайдуть у найдальші закутини світу.

Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

1 цаль через 1 шпальту	$ 7.00	4 цалі через 2 шпальти	$40.00
1 цаль через 2 шпальти	$10.00	5 цалів через 2 шпальти	$50.00
2 цалі через 2 шпальти	$20.00	6 цалів через 2 шпальти	$60.00
3 цалі через 2 шпальти	$30.00	та в інших розмірах.	

за старим стилем .... до 19-го грудня 1987 р.

При замовленні, ПРОШУ ЗАЗНАЧУВАТИ НА КОТРІ СВЯТА. Оголошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі ті, що скоріше надішлють свої замовлення.

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ З ГРОШОВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

"SVOBODA"

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Український Народний Союз

пошукує повністю або частково затруднених, досвідчених

АҐЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ і ЗАГАЛЬНИХ АҐЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов на околиці:

Торонто, Монтреалу, Едмонтону, Вінніпеґу та інших теренів

- Допоміжні інформації
- Платня у формі зачету
- Комісове
- Всі бенефіти

Звертатися до:

Mr. JOHN HEWRYK
Supreme Director for Canada
327 Mc Adam Ave.
Winnipeg, 4, Man.
Canada R2W 0B3
Tel.: (204) 582-8895
або до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

ПОВІДОМЛЕННЯ
Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів.

не пізніше, як вполудне 31-го грудня 1987 року

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1987 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу виспати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше як у ЧЕТВЕР, 31-го ГРУДНЯ 1987 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

Необхідна всім, хто цікавиться українським образотворчим мистецтвом

КНИГА

„СВІТОВА ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКИХ ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ"

(Торонто 1982):

- 110 великого формату сторінок
- англо-, франко- і україномовний текст
- вступне слово **Святослава Гординського**
- біографічні дані про 86 українських діяспорних мистців-учасників Виставки — з дев'яти країн, трьох континентів
- 119 кольорових репродукцій найкращих українських мистецьких творів
- головний редактор — **Святослав Гординський**

ЦІНА:
у твердій обкладинці 30 ам., або 35 кан дол.,
у м'якій обкладинці 25 ам., або 30 кан. дол.
- разом з пересилкою.

Замовлення з чеком або „моні ордером" слати на адресу:

UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION
2118-A Bloor Street West, Torolto, Ont., Canada M6S 1M8

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому вулиця

місцевість стейт поштовий код

Українська громада Вінніпеґу вітала американських журналістів

На запрошення читальні „Просвіта" прибули до Вінніпеґу небувалі гості з далекого Вашінгтону — Майк Едвардс, журналіст і автор статтей „Україна" та „Чорнобиль" в популярно-науковому журналі „Нешенел Джіоґрафік" і Таня Д'Авіньйон, фотограф і перекладач.

Вітала їх в неділю, 1-го листопада, вінніпезька громада, виповнивши залю читальні по береги (приблизно 400 осіб), щоб тим висловити признання за знамениту статтю „Україна" та вислухати західніх журналістів про їх враження від поїздки в Україну.

Імпрезу відкрив коротким словом голова читальні В. Цап, який між іншим сказав: „Сьогодні — історично великий день — день Першого листопада, день народного зриву до великого чину... Ми сьогодні вітаємо гостей, що мандрували по Україні, відчули змагання нашого народу за свої права і поділять ся з нами своїми враженнями". Для проведення програми і представлення гостей В. Цап попросив мгра Богдана Круцька, який двомовно представив Т. Михайлишин-Д'Авіньйон та Майка Едвардса.

Мгр Богдан Круцько подав добре науково опрацьовану синтезу двох статтей М. Едвардса і з сумом ствердив, що хоча живемо в часах дуже поширеної мідії, яка здається чула на всі події в світі, то, на жаль, ця ж сама мідія західнього світу нехтує Україну, країну з понад 50-мільйоновим народом. Тому статтю „Україна" в „Нешенел Джіоґрафік" треба вітати, бо вона не тільки виповнює прогалину про Україну, але усвідомлює американських політиків, науковців та загального читача. І тут передовсім заслуга нашого гостя М. Едвардса і за це йому належиться повне признання і подяка.

Мгр Круцько закінчив аналізу вірою, що прийде скоро час, коли українці на рідних землях зможуть вільно і свобідно прочитати цю статтю про Україну.

З черги Д'Авіньйон висвітлювала численні прозірки із супровідними поясненнями, які були фахово схоплені її апаратом в часі мандрівок по селах і містах України. Було цікаво передовсім присутнім, що народилися в Канаді, ніколи не бачили України, як теж неукраїнцям, оглядати знімки з численних міст України, з їхніми величавими стариннними церквами і пам'ятниками (особливо Київ, Львів), знімки сільських околиць (Олесько, Почаїв), базарів, чудові знімки природи — київських квітучих каштанів, околиць Криму. Деякі знімки при звуках чутливої української музики пригадали присутнім рідні сторони, які вони залишили давно.

Не забракло теж селектованих знімок Києва після чорнобильської катастрофи. Та, на жаль, не бачилось переселенських скупчень після катастрофи в Чорнобилі, медичних центрів чи місць в загальному, де проживають люди своїм щоденним життям. Тому і пересічний глядач міг скоро додуматись, що фотограф мав не завжди свободу рухів. Краса України з її культурно-історичними надбаннями, з величавими стародавніми пам'ятниками, її чудова природа, її населення в артистично скомпонованому репортажі подали молодому українцеві почуття горлости свого походження.

Хоча у виступі М. Едвардс обмежився до рамок свого репортажу, він захопив присутніх своєю чесністю і людяністю та сміливими екскурсами в минуле нашого народу. Говорив про свої спостереження, втомлюючі наперед приготовані зустрічі „Новостями" із всякого роду „делеґаціями", відвідини показових радгоспів, атеїстичних музеїв. Його спостереження про питомий характер населення Львова, західній вплив у цьому місті були дуже влучними. Приємно було почути, що американець зацікавився долею нашого народу, його минулим і майбутнім та бачив його поневолення.

М. Едвардс захопив публіку вмінням передати свої враження, переплітаючи часто теплими і легкими жартами, за що присутні нагородили його довготривалими оплесками.

Після виступів гостей слухачі ставили запитання, на які доповідачі давали вичерпуючі відповіді.

Роман Воробець в імені управи читальні подякував гостям за прибуття до Вінніпеґу, за їхній виступ і за надзвичайну статтю „Україна". Подякував теж „Нешенел Джіоґрафік" за фінансове спонзорування подорожі до Вінніпеґу М. Едвардса. Вручив їм обоїм від управи читальні „Просвіта" на спомин побуту у Вінніпеґу гарні дарунки.

Треба зазначити, що М. Едвардс своїм чутливим журналістичним оком зумів яскраво розпізнати дійсність від пропаґанди, свободу від неволі, атеїстичну пропаґанду від дійсного заборонення практики релігії. Міг бачити русифікацію і врешті цитатами поезій самого Шевченка завдати удару совєтській пропаґанді. Недарма так денервується В. Стельмах у статті „Україна очима чужинців" в „Новинах з України".

Українська громада, особливо молоде покоління, відгукнулись дуже позитивними оцінками на цю імпрезу, висловлюючи признання в зорганізуванні цієї імпрези, була для вінніпежців іншою, унікальною і заохотила в своїх коментарях управу читальні і дальше продовжувати свою діяльність такою методою.

Зиновій Круцько

Вступайте в члени УНС

В СССР...

(Закінчення зі стор. 2)

віть у самій Москві чується жахливі звідомлення про доми породільниць де один із трьох находяться нижче приписаного гігієнічного стану.

Великих капіталовкладів вимагає будова нових лічниць і клінік, число яких треба збільшити подвійно. Дотепер практиковано так, що 85 відс. бюджету йшло на цеглу і цемент, а залишалося тільки 15 відс. на устаткування (порівняльно із 40 відс. на Заході).

Провінційні здоровні установи повинні мати більшу фінансову автономію, щоби вони могли краще використовувати приділені їм фонди. Спроба по цій лінії має бути почата в Ленінграді, і двох інших обласних містах у січні 1988 року. А щоби якось зарадити скупим державним фінансовим приділам, плянується накласти малу оплату (3.5 рубля, біля 5 дол.), за яку пацієнт може одержати лікарську пораду від того лікаря, якого він собі зажадає. Такі клініки і лічниці, які вже завели в себе цей плян, стали дуже популярними, хоч партійні цадики дивляться на них, як на соціялістичну „неславу".

Перша оплачувана лічниця-шпиталь була нещодавно відкрита в Москві з великим розголосом у пресі. Ця лічниця міститься в шістьповерховому будинкові, має добре технічне випосаження і ввічливий обслуговуючий персонал — вона втішається великою популярністю. За лікування в ії в одноліжковій, чи двоіжковій кімнаті треба заплатити 12 рублів денно на три тижні. Ця лічниця є показовим прикладом самовистачальної системи, на яку наступного року має перейти біля 60 відс. московсько-совєтської індустрії.

Підвищення лікарського знання є другою ціллю для д-ра Чазова, який твердить, що 48 відс. сьогоднішніх совєтських лікарських випускників, не вміють читати рентґенівських знімок та кардіограмів. Жалюгідним є стан відповідальности і співчуття у лікарів до пацієнтів. Д-р Чазов заявив, що лікарі, винуваті в недбальстві, будуть притягнені до відповідальности. Під сучасну пору в Совєтському Союзі немає закону, за яким судили б лікарів за недбальство. Але відтепер, будуть перевіряти працю лікарів один рік після закінчення медичних студій.

Одною з причин, що медична справа в Совєтському Союзі находиться на такому низькому рівні, є те, що совєтські лікарі і санітарі є дуже низько оплачувані. Пересічна платня лікаря у Совєтському Союзі виносить 200 рублів місячно. Тільки минулого року хірургам піднесено платню із 140 рублів до 170 рублів місячно. Пацієнти, які хотять мати кращу лікарську опіку, мусять платити хабарі.

Д-р Чазов говорить, що він свою працю хоче так зорганізувати, щоб довершити „перестройку" в совєтській медичній опіці. Про цей його плян так висловився один з пацієнтів у одному совєтському шпиталі: „Перестройка "у здоровній обслузі? Я думаю що 'перебудова' може бути там, де вже щось існує, але потребує поправи. А наша здоровна обслуга щойно почалася".

З цих фактів, поданих за совєтськими джерелами, бачимо, що совєтська здоровна система находиться на дуже низькому, можна сказати, примітивному рівні. Отже виявляється, що з цієї перехваленої большевицькою пропаґандою „безплатної медичної державної опіки" громадяни Совєтського Союзу мають дуже малу користь.

Подаючи ці факти про незавидний стан медичної опіки в Совєтському Союзі, відчуваємо велике співчуття до українського народу на рідних землях, що мусить проживати в таких невідрадних здоровних обставинах у складі московської комуністичної „імперії зла".

На вісімдесятліття

(Закінчення зі стор. 2)

Богдан Остап'юк.

при всіх родинних та особистих вікових недомаганнях, при всіх життєвих турботах, і хоча сама терпить на всякі хворобові недоліки, потішає Богдана й заохочує до праці й боротьби зі старінням. І він це успішно робить.

У цій короткій статті не міг я згорнути всієї діяльности ювілята. Хоч стаття коротка, але писана правдиво й зі щирого серця.

Хай Всемогучий Бог дасть ювілятові ще довге життя і силу до дальшої праці для добра українського народу! „Ад мультос аннос"!

● НА ПРОДАЖ ●

КНИЖЕЧКИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ НА ЮВІЛЕЙ 1000-ЛІТТЯ

Ювіл. Календар Україн. Дитини	$10.00
Ілюстр. Притчі Ісуса Христа	10.00
Світло світу і сіль Землі	8.00
Крім того:	
Ілюстр. Словник	$15.00
Байки Езопа	6.00
Каталог-список	—

При більших замовленнях 30% знижки.

УКРАЇНСЬКА КНИЖКА
16 Rivercrest Road
Toronto, Ont. M6S 4H3, Canada

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
Tel (212) 473-3550

ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ, різного роду матеріали для вишивання, канви, книжки з українськими взорами, і т. п. в Арці.

HELP WANTED

ШУКАЄМО ЖІНКУ
для товариства старшій пані у Вайтстон (Квінс), 2-3 рази тижнево. Години і платня за домовленням.
Тел.: (718) 767-6704

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
Funeral Director
Chapels available throughout the Metropolitan Area.

Проведіть святочно, родинно, весело, спокійно

Різдвяні Свята на Союзівці

Веселих Свят

Merry Christmas!

СВЯТА ВЕЧЕРЯ

з традиційними

12-ма стравами

Четвер, 24-го грудня 1987 р.
Середа, 6-го січня 1988 р.

Замовлення слати:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12448 • Tel.: (914) 626-5641

Name ....

Address ....

Нема то як на СОЮЗІВЦІ у Різдвяні Свята!

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Лишається дуже мало часу для приготувань до гідного відзначення найбільше величної події української історії, 1000-ліття прийняття християнства українським народом.

Допоможіть своєю скорою і щедрою пожертвою виконати всі заплановані акції Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні.

Чеки проситься виставляти на: UUARC, INC. — MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE FUND та висилати на адресу: 1319 W. Lindley Avenue., Philadelphia, Pa. 19141.

Пожертви звільнені від уподаткування.

Складаю (складаємо) пожертву в сумі ....

Посвідку проситься виставити на ....
(по-англійськи)

та переслати
на адресу
(по-англійськи) ....

Дата

Підпис

СОЮЗІВКА
ПОШУКУЄ
КУХАРЯ або ПОМІЧНИКА КУХАРЯ
Платня після домовлення та медичне забезпечення.
Дзвонити за інформаціями:
(914) 626-5641

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.

45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07060

РАЇСА ХЕЙЛИК, власник

(201) 647-7221 ■ (201) 647-3492

ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ І СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, МАРМОРІВ І БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ. ТА ІНШИХ ЦВИНТАРЯХ В ЗСА